

Aziz Yavuzdoğan – POEMS (Turkish)

DÜŞKIRAN...

zihninizdeki hizmetkar görüntüden
siz sorumlusunuz.
o fotoğraftaki oyuncu
ben olmayabilirim
yanılıyorsunuz...

BİZ...

dök içindeki narı
üstünde de beyaz bir gömlek olsun!

her akşam kankırmızı şarap
dünyada bir damla sözü olanların...

ötekilerin dünyası yok!

İNTİHARLAR RENGİ

denizle buluşur hep gökyüzü
gün olur boğulur ufkunda mavi
ve kararır sesim gecelere haykırdıkça
kanar dizleri toprağın...

arada kaç sıra dağlar var
yeşile gömülen bir eşkiyadır umut
bilirim ki kırmızıya düşer yolu güneşin
her defasında...

kirpiklerine saklayabilseydim hayatı şimdi
koklasaydım o sonsuz ceylan kokunu...

beni gökkuşağında uyut
Tanrım!

BAŞLANGIÇ

ölüm dediğin nedir ki
toprağa düşersin
tohum
gibi!

aziz yavuzdoğan

MUGAYLAN

aşk iç çekmeye mahkum bir adımdır
yalınayak yürür gider damardan...

kırlangıçlar hep narin göçlerini taşıyor
ki; acının vakti dolmaz...

"TANRI'NİN KÜÇÜK KIZI !"

saçlarında kimbilir rüzgarın kaçınıcı dalgın türküsü vardı
ateşe kül veren "Anka" gözlerine yandığımda...

birazcık da uysal bir keder gülümsüyordu sanki dudağında
nabız atışlarında kendini büyüten çiçek...

taç yapraklarına gömülüyüm, yanaklarından koptuğum günden beri
kan rengi zaman dilimlerine bukağı
saatinden epey ileride...

UÇUP GİDERSE GÜNÜ GELEN KUŞLARDAN BİRİ...

kanatlarında
"biz"den bir kül
kalır
yorgun ateşin!

ardından dağılan gölgelerin suskunluğunda
bir gelincik kızılına hüznün düşer bizden
Tanrı'nın gözlerine teslim edilmek üzere yol alır
bir sağanak ağrı.

- - -

NEREYE GİTSEM SANA YOL ALIRIM

- hiç bir çocuk yaşamazdı düşlerimde sen olmasaydın!

gece gömülsün kendi kör karanlığına
gün de ölsün boşver çok geçip gitmişiz her batımından

biz başka arınmış yerdeyiz zamanın umursamaz kederini sağır eden
o kalabalık dört duvar arasından...

üzülme çok şeyler kalır senden bana yollar yitirse de kendini
en çok da bir çiçeğin belleğini tazeleyen adın...

vakit gelir ki yağmur kuruyan uykusundan ayıldığında ölüm de ağlar
gizli gizli toprak örtüp geçmişinin üstüne...

uysal gülümsemelerinin keşfine çıktığımdan beri o derin bakışlarından
düşmeye hazır daha bilmediğin hüznlerim var
bak gözlerinin içine ...

- - -

AYET...

de ki
yoksa sen utancı tenden mi ibaret sanırsın?

ruhunun örtüsüdür o çıplaklık!

- - -

ÇİÇEKLERİN KOYNUNDAKİ GÖÇ YOLU...

yavaş yavaş bekliyorum uzak geçen yolunu
böyle okuyacağız ebru ile sabırlı, yeryüzü öyküsünde
güzel atlar koşturacağız sonrasında
ustasının yazgısından dolu dizgin boşalan
hele bir de kuşlar var ki; kanatları
görmediğin gökyüzü...

ey yedi denizin kilidi!
yoksul Tanrı'mızın varlık sınavıymış bu açık kapı
insana karışacağız dedi toprak, iç içe ve dura dinlene
aşkın mührü ile
inandım.

PR

DIOGEN pro kultura

<http://www.diogenpro.com>